

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXVIII. B. Virgo omnes cruciatus & opprobria, quos de nocte perpeſſus eſt Filius, velut præſens animo intuebatur. Emblema. Tulipa flos, ſole ad occaſum vergente, languida cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXVIII.

B. Virgo omnes cruciatus, & opprobria, quos de nocte perpeſſus eſt Filius, velut præſens animo in-
tuebatur.

Opprobria exprobantium tibi ceciderunt ſuper me.

Pſal. 68. 10.

Ingens fuit amor ille, quo Sponſa quondam in ſuum fe-
rebatur Dilectum, dum illum perditum inter varia pe-
ricula etiam de nocte inter peſta quære e non deſtitit :
Quæſivi, inquit ipſa, & non inveni illum : Vocavi, & *Cant. 5. 6.*
non reſpondit mihi : Invenierunt me caſtodes, qui circumneunt civitatem ;
percuſſerunt me, & vulneraverunt me : Tulerunt pallium meum mihi cu-
ſtodes
Mater Doloroſa. FF

stodesmurorum. En pulcherrimum typum in B. Virgine, Sponsa & Matre Christi JESU adimpletum, dum de nocte per vicos & plateas civitatis Solymæ non cessavit Dilectum animæ suæ Sponsum & Filium inquirere, & licet corporaliter percussa, aut vulnerata non sit ab urbis custodibus, cum Filio tamen vulnerato, contempto, & opprobrijs repleto & ipsa in anima vulnerata, contempta & opprobrijs repleta fuit. Ita in hunc Scripturæ locum Guilielmus Abbas: *Eò ipso, inquit in persona dolorosæ Matris, quò famam Dilecti mei gladio linguæ suæ tam crudeliter lancinaverunt, maternum in me affectum insidiosis dolorum vulneribus consanciârunt. Præterea, quod potuere, expoliaverunt me stola gloriæ meæ, pallio laudis, quo operiebar, cum diceretur: Beatus venter, qui Magistrum bonum portavit, & ubera, quæ sugere dignatus est: Hæc gloria me nudantes, quantum potuerunt, induerunt me diploide confusionis, infamando me tanquam Matrem pestilentissimi seductoris: Sed evasi horum omnium manus, nec Filius meus passus est amplius eos in me sevire.* Juvat etiam hîc audire S. Bernhardinum Senensem: *B. Virgo, ait, concito gressu, plorantibus cunctis, Hierosolymam adit. Cùm obviaret custodibus, dicunt ei: Quid ploras mulier? Quid queris? Respondet: Num, quem diligit anima mea, vidistis? At illi: Qualis est Dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum? Et illa: Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Et illi: An fortè Filius tuus est ille, qui hac nocte tanquam malefactor & latro ductus est ad domum Caiphe Pontificis ligatus & verberatus, & tam atrociter laceratus? ô fatale, ô crudele nuntium! ô mi JESU! ô MARIA! quis omnes hujus noctis infelicis pœnas, cruciatus, dolores, & opprobria, quæ pro salute nostra patientissimo animo sustinivistis, calamo poterit exprimere, linguâ effari, aut mente complecti?*

*Quis cladem illius noctis, quis funera fando
Explicet, aut possit lacrymis equare dolorem?*

2. Videtur mihi hæc mœstissima Virginum ut Tulipa flos ad præsentis solis radios se quidem pandens, sed ubi umbra vel nubes eosdem solis radios interceperit, sine mora contractis folijs dolet, languescit, & clauditur; unde Lemma: *Mæror pro sole relictus. Vel si magis arrider:*

Languescit in umbra.

Heu quis dicer, quo mœrore sanctissimum Virginis pectus fuerit cumularum, ubi mysticum Justitiæ Solem in mortis occasum vergentem

Guilielm.
Abb. in hunc
loc. Cant.

S. Bernhar-
din. Sen. To.
1. ser. 55.
art. 2. c. 2.

gentem conspicata, & contemplata est? Et nunquid jure merito illud Davidis usurpare poterat: *Ex omni parte me angustia premunt?* Audi & B. Amedeum: *Ineffabili, inquit, dolore gloriosæ Virginis pectus urebatur, & altissimo pietatis jaculo confossum, extremas spirabat inter angustias; ibi mæror, ibi dolor, ibi agonia, ibi æstus animi, ibi incendia, ibi mors morte durior, ubi vita non tollitur, & mortis angustia toleratur.*

1. Paral. 27.
21.
B. Amedeus
Homil. 5.

Augebat autem hujus Sacratissimi CORDIS MARIÆ dolores insolita Hebræorum in Christo JESU torquendo & affligendo læticia: *Exultabant enim in rebus pessimis.* Hinc major accrescebat Matris ab omnibus desertæ mœsticia, dum præ omnibus alijs tam indignè patientis Filij dignitatem, ejusque summam agnoverat innocentiam; ô quàm crudele ferrum tunc pertransit animam ejus? Affligebat eam insuper materna illa cura, cui à Patre æterno Filius tantopere dilectus per triginta annos & amplius in custodiam consignatus est, dum nunc illum captivum, & inter tot tormenta & opprobria constitutum vidit paulò post inter infames latrones in funesto ligno suspendendum. Accedit, quòd personæ nobili & honoratæ longè major accrescat injuria, si ab infami & infima plebe, imò hominum fæce impetatur injurijs, saturetur opprobrijs, & proculceretur pedibus; quis autem nobilior Christo & Sacratissima Matre ejus? *Considerans, inquit S. Antoninus, tantam confusionem publicandam per orbem, non poterat non summè dolere, Mater enim erat & quidem talis Filij.* O anima Christiana compatere ex animo huic dolen- tissimæ Matri tuæ, tibi que indignare, quia causa es omnium illorum cruciatuum, quos JESUS & MARIA pro tua salute perpeffi sunt, dole, ignosce, & emenda.

Prov. 2. 14.
Ps. 104. 18.

S. Antonin.
p. 9. tit. 15.
c. 41. §. 2.

3. Interim mitissimus JESUS sistitur captivus coram Caipha Saacerdotum Principe, apud quem synedrium, seu Concilium magnum Scribarum & Seniorum convenerat, examinatur ab illo publicè, & quia Filium DEI se profitebatur, reus mortis ab omnibus declaratus est: *Tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt.* Vide hic, & considera anime mi, dignitatem personæ & gravissimum contumeliæ genus: *Horreto, inquit Euthymius, cælum & terra, universæque creatura, in quam faciem intulerunt injuriam? Ah in quam faciem? Conspuerunt, ait S. Ephrem, perditissimi illi in immaculatissimam faciem ejus, ad cujus aspectum omnes cælorum Potestates, Angelorumque Ordines contremiscunt.*

Matt. 26. 67.

Euthy. hic.

S. Ephrem.
To. 3 de Pass.

Ita quondam Samson, cum à Philistæis captivus in vinculis tene- retur, ab infima hominum fæce illusus, sputis fœdatus, & tanquam jumen-

Judic. 16. 21. jumentum tractatus est: Quem, cum apprehendissent Philistiim, statim eruerunt oculos ejus, & duxerunt Gazam vinculum catenis, &c. Ita Job ulceribus ac opprobrijs saturatus, in sterquilinio sedens à Sathana & pessima uxore foedissimis sputis conspurcatus est: *Abominantur me, & longè fugiunt à me, & faciem meam conspuere non verentur.* Verùm plùs hìc quàm Samson & Job: Pensa & repensa anima Christiana, quid quid poteris pensare, & excogitare injuriarum, plùs tamen passus est Christus, quia pro omnibus passus est, & quidem illà nocte luctuosà tam turpia, tam obscœna, tam nefanda, quæ ob turpitudinem Evangelistæ, teste S. Hieronymo, noluerunt, nec potuerunt verbis exprimere.

Virille Israëlita, si relictam defuncti fratris sui viduam ad suscitandam sobolem ducere recusavit, foedissimis illius mulierculæ sputis *Deut. 25. 9.* & perpetuâ ignominiâ inter omnes tribus Israël notatus fuit: *Accedet mulier ad eum coram Senioribus, & tollet calceamentum de pede ejus, spuetque in faciem illius, & dicet: Sic fiet homini, qui non edificat domum fratris sui.* O pientissime JESU! agnosco ex hac umbra lucem & ex figurante figuratum; quia pessimam & ingratiſsimam Synagogam in Sponsam tibi eligere recusasti, atque in illius locum gentilitatem tibi desponsasti, ideo hæc pessima vidua (Synagoga) Divinam faciem tuam tor turpissimis sputis foedare non abhorruit: *Illudebant ei cadentes, & velaverunt eum, & percutiebant faciem ejus, &c.*

Siste gradum hìc, quisquis es homo Christiane! en illa facies à fœrentibus lurconibus conspuitur, *in quam desiderant Angeli prospicere; illa facies, quam multi Reges & Prophete voluerunt videre, & non vident;* illa facies, quæ omnes mœstos, imò & inimicos mirè consolabatur: *Filius meus,* sunt verba Sacratissimæ Deiparæ ad B. Birgitam, *tanta pulchritudine præditus erat, ut, quicumque eum inspiceret, consolaretur in dolore cordis, quem habebat: Ideo & multi Judæi dicebant ad invicem: Eamus ad Filium MARIÆ, ut consolari possimus, &c.* Hæc, inquam, Divinissima facies sordidissimis sputis & opprobrijs repleta est; ô cœli obstupescite! ô peccator quid agis? An non pari sputorum fœtore faciem Christi inhonoras, dum peccas? Quid enim aliud agit blasphemus, periurus, turpiloquus, impurus, detractor, susurro, adulator & vanus jactator sui, quàm quòd de novo excrementa oris & cordis sui in Christi faciem conjiciat? Ah anime *Ludov. Carthus. in Histor. vita Christi,* *ri, compatere Christo, subintrat hìc devotissimus Ludovicus Carthusianus, quia pro te omnia sustinet, jugiterque lacrymas fundens, speciosissimam*

ssimam faciem ejus, quam illi impudenter suis illiniunt sputis, tu reverenter
tuis lava lacrymis.

4. Quæres hic pie Lector, an etiam dolorosa Mater in aula
Caiphæ tunc præsens fuerit? Audi Mancinum pro sententia affirma- *Mancin. de*
tiva auctoritatem Seraphici Doctoris allegantem: *Addit, inquit, S. Pass. Dom.*
Bonaventura in suis meditationibus *Et* vita Christi, fuisse Deiparam in *fol. 406.*
aula quoque Pontificis simul cum Joanne, *Et* execrandas Petri negationes,
crudeles satellitum irrisiones, aliæque omnia inaudita, *Et* invisæ antea im-
manitatis argumenta audivisse, *Et* spectasse. Alij existimant, Sacra-
tissimam Deiparam, quia Spiritu Sancto plena fuit, & plus quàm
omnes Prophetæ ab eo illuminata, omnes has injurias, dolores &
cruciatu, quos dilectissimus Filius hâc mœstissimâ nocte in aula Cai-
phæ perpeffus est, velut præsens in animo & spiritu vidisse; ita Joan-
nes Taulerus: *Cujus cor, inquit, cogitare possit, quantam perpeffa sit*
crucem & afflictionem nocte illâ turpissimâ, quâ dilectus Filius ejus mani-
bis est traditus hominum impiorum, & à proprijs relictus Discipulis? Satis
quidem credibile est, eam (quoniam plena erat Spiritu Sancto) vidisse in
spiritu omnem dolorem & cruciatum, quem unicus ejus nocte illa horribili
expertus est. Et quid dico? Si quondam DEUS fideliservo & amico
suo Abrahamo secretum cordis sui celare non potuit: Num celare potero *Gen. 18. 17.*
Abraham, quæ gesturus sum? Si Prophetæ clarissimè de Christi passio-
ne & injurijs, illâ infaustâ nocte Redemptori nostro illatis, à Spiritu
superiore illuminati scripserunt: Corpus meum, ait Isaias, dedi per- *Isa. 50. 6.*
cutientibus, & genas meas vellentibus: Faciem meam non averti ab in-
crepantibus & conspuentibus in me, &c. Quid, quæso, sentiendum
& dicendum de Sacratissima & dolorosissima Virgine MARIA, quæ
plus quam Prophetissa, imò & Mater Filij DEI fuit? Sicut electa erat
à DEO, subintrat hîc iterum Taulerus, ut in generatione humani gene- *Taul. de*
ris redemptioni cooperaretur: Ita nibilo minùs & in passione huic eam *Pass. D. c. 18.*
voluit cooperari; ut quemadmodum parens nobis fuit generans nobis Sal-
vatorem, ita & liberatrix esset, portans intrinsecus passionis crucem cum
Filio suo & doloris sentiens gladium peractum. O dira nox, quàm
crudelis fuisti mitissimo JESU & Sacratissimæ Matri ejus? Factus sum, *Psal. 107. 7.*
ait ipse apud Davidem, sicut nocticorax in domicilio; sicut enim hæc
avis, cum in lucem prodit, omnibus alijs volucris ludibrium &
opprobrium esse solet, quam rostro vellicant, mordent, deplumant,
conspuunt, & dilacerant; ita Christus Virginis Filius nocte illâ fa- *Psal. 222. 3.*
ctus est opprobrium abundantibus & despectio superbis, ac novissimus vi- *Isa. 53. 3.*
torum,

rorum, qui in domo Caiphæ in abjecto angulo & antro tenebroso, ad quod omnes domus sordes & fætores purgamentorum congeriebantur, perditissimis hominibus velut scopus omnium factus est ignominiarum.

O nox quàm amara, quàm longa fuisti dolorosissimæ Matri, dum tot vituperia, maledicentias ac blasphemias contra dulcissimum suum

Joan. Taul. c. 44. Natum jactata percepit: *Si Judæi*, ait supra memoratus Joannes Taulerus, *illi simulatores & hypocrite auditâ blasphemiam vestes suas considerunt, tanquam in doloris argumentum, quomodo scissum est præ dolore piissimum Cor tuum, ô MARIA, cum omnes illas execrabiles atque horrendas adversus Filium tuum blasphemias, injurias, atque contemptum jaculari, & conspiceres, & audires? Sic enim Dominus ait: Scindite corda vestra & non vestimenta vestra: Et quidem hac ipsa die sincerissimum Cor tuum non semel, sed plus centies scissum est.*

Cogitent hanc tristissimam noctem ægroti, contempti, deserti, vulnerati, incarcerati & afflicti omnes; habent hic, quomodo ad patientiam sese disponant, Cogitent & delicatuli ac mollicelli, qui in stratis eburneis lasciviunt, de quibus Hussæus Princeps: *Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.* Cogitent & he-luones ac lurcones omnes, qui ludendo, saltando, composito, jocando, & ne dicam, quid aliud agendo noctes consumunt integras, &c. O qualis tunc erit rerum facies, quando veniet nox illa luprema, in qua non ampliùs pro animæ salute licebit operari: *Venit nox, quando nemo potest operari? Ah quid erit, quando fatalis illa à districtissimo Judice feretur sententia: ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: Ibi erit fletus & stridor dentium? Ah quid erit?*

Joan. 9. 4. Matt. 22. 13.

5. Dum hæc agebantur, nocte jam adultâ concilium malignantium dissolvitur, & JESUS reus mortis judicatus terribilissimo carceri mancipatur. Ita quondam Jeremias Propheta ob prædicatam veritatem in squalidum ac limosum carcerem coniectus est: *Tulerunt ergo Jeremiam, & projecerunt eum in lacum Melechia filij Amelech, qui erat in vestibulo carceris, & submiserunt Jeremiam funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum: Descendit itaque Jeremias in cœnum.*

Jerem. 38. 6. Ita Joseph à perfidis Fratribus, donec Ismaëlitis venundaretur, in carcerem, seu in cisternam vererem abstrusus fuit: *Nudaverunt enim tunicâ talari & polymita, miseruntque eum in cisternam veterem.* Ita

Gen. 37. 23. Dan. 6. 16. Daniel in lacum leonum missus est: *Tunc præcepit Rex, & adduxerunt Danielem, & miserunt eum in lacum leonum.* O pietissime

JESU

JESU, qui pertransiisti benefaciendo, & sanando omnes oppressos à diabolo, cæcos illuminando, claudos erigendo, ægros sanando, mortuos resuscitando, &c. Et pro his, aliisque benefactis innumeris quid mercedis & gratiarum recepisti? *Traditus sum*, inquis ipse apud Psaltem Regium, id est, in carcerem terribilissimum, squalidum, limosum ac subterraneum, & non egrediebar, licet facile tenentium & ligantium manus potuisses evadere: *Oculi mei languerunt præ inopia*, hoc est, attenuati, & defatigati sunt ob lacrymas & sanguinem decurrentem, quas stillas vehementia passionis, Judæ ac Petri lapsus, Judæorum ingratitude & omnium hominum scelera funestissima illa nocte mihi excutiebant: *Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebris & in umbra mortis*, in quo tetro ergastulo ad columnam lapideam vincitis post terga manibus, annulo ferreo ac catenâ onerosâ in collo adstrictus per reliquam noctis partem non habuit, unde lassum, colaphis contusum, & mille livoribus deformatum caput reclinaret: *Postquam Caiaphas*, inquit Mallonius, *in cathedra pestilentie sedens cum consilio malignantium impiam illam in Christi Caput sententiam protulisset, dicens: Rens est mortis, Christum impijs Ministris tradidit tantè usque dum illucesceret, custodiendum, gravissimisque ignominijs afficiendum, precipiens eis, ut illum tuto custodirent, protinus turba satellitum Christum in terribilissimum carcerem in ejusdem palatio existentem, cujus adhuc dicuntur extare vestigia, conjiciunt, ibi ad lapideam columnam vincitis post terga manibus ligant, pugnis, calcibus, colaphis, alapis, loris, flagellis contundunt, lacerant, suamque in eum rabiem effundunt, adeoque crudeliter tractant, ut proximum morti vix non vitâ privarent, &c.*

O anime mi! si canistuus, quem amas, ita indignè ac crudeliter fuisset tractatus, colaphizatus, percussus, & in foedissimum carcerem compactus, aliquâ saltem commiseratione erga illum tangere-
 ris. Et ecce hæc ac tanta, imò & longè graviora pro te passus est Unigenitus DEI & MARIÆ Filius, Pater tuus amantissimus, benefactorum maximus, & quidem amore & causâ tui; & tu ingrâte ne quidem aliqua commiseratione & compassionis affectu erga DEUM tuum tangeris? O si sensum haberes, cum S. Francisco foras prodires, & omnia ejulatu ac suspirijs compleres, quòd Dominus ac DEUS tuus tanta ac tam indigna pro te passus sit, quæ primùm suprema illa judicij dies proferet in apurum. O nox, ô nox, quàm amara est memoria tua animæ verè DEUM suum amanti? Et quid interim per illam luctuosissimam noctem dolentissima Mater? Juvat hîc audire devotissimum

Actor. 10. 33.

Psal. 87. 10.

Psal. 87. 7.

Mallon. de
S. Sind. apud
me fol. 66.

Bloss^o Mar. simum Blossum, ita hanc afflictissimam Deiparam alloquentem: O
 garit Spir. *MARIA* mœstissima Mater! quam acerba, quam tristis nox ista tibi fuit!
 p. 3. c. 6. ut gladius Simeonis sœvijt in Corde tuo! quis cogitare queat, quam ignita
 verba, quam fervidas amoris scintillas totâ illâ nocte (velut è fornace) ar-
 dentissimum Cor tuum emiserit? Forsitan enim hoc, similive modo dice-
 bas: O JESU Fili mi, Fili mi dulcissime JESU! quis te mihi eripuit? Quis
 Matrem à tam charo separavit pignore? Ut quid non video te lumen desi-
 derabile oculorum meorum? Quis det mihi JESU unicum Cordis mei sola-
 men! cur non tecum ivi ad mortem? Cur non confestim te secuta sum abeun-
 tem? O dulcis JESU! bone Fili, ubinam hodie pernoctas? In cujus es ma-
 nibus? Quid modò pateris? ô si surrentes Judæi suam in me crudelitatem evo-
 mere vellent! multò mihi dulcius esset mori, quam in tantis angustijs vi-
 dere te, &c.

O anima Christiana, quid nunc restat? Audi consilium meum.
 Olim in extremo judicij die ingratis peccatoribus obijciet DEUS &
 Matt. 25. 43. Homo Christus, nunc ut Judex univerforum à Patre constitutus: In-
 firmus eram & in carcere, & non visitastis me; Visitemus ergo nunc sæ-
 piùs hunc infirmum & incarceratum JESUM, ac Sacratissimam
 Matrem ejus, tota nocte lamentis & lacrymis vacan-
 tem, ut mereamur audire: *Venite Be-
 nediçi, &c.*

CON-